

DIURNALU GLUMETIU SOCIÁLE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
- dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretiuulu pentru Ostrungri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triloniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplarin costa 15 cr.

Tóte sfodieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea dirigiata a diurnalulu:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taçe timbrale.

TAND'A SÍ MAND'A

T. (sarindu in susu si pocnindu in degete.)

Hop! hop! hop! Manditia, hop!

Mare voia am sa jocu

Si sa 'nvertu o domnisióra

Sprintenica si usióra!!

Hop! hop! hop! si éra hop!

M. (seriosu:) Vai de mine!... tu esci prostu!!

Dar' nu scii ca-acuma-e postu?

En! mai bine te gatesce

Si-mi mai spune vre-o poveste,

Cumu? pre unde ai amblatu?

Ce-e nou? ce ti-se-a templatu?

T. Hah! Acést'a d'antaiu vrui,

Frate Mando, sa ti-o spui!!

Candu treccamu pr'in Nasaudu,

Éca! numai... ce audu??

— O musica si multa toiu!!

Pare ca erau cimpoi,

Intru 'n lontru, sa vedu ce-e?

Sa vedu pre ómenii mei.

Adeca era unu balu.

(Ca-ci fu inca-'n carnevalu) . .

Deodata 'ncepe band'a,

Candu ei vedu, ca intra „Tand'a!“

Toti imi estiau inainte,

Facendu-mi la complimente!

Si se bucurau cumplitu,

Ca-ci au óspe-asia „vestitu“!

Domnulu X., „cu gur'a mare“

Inca-mi face inchinare,

Eu i respunsei voiosu,

Ca „Cséri e sanetosu!“

Si la alti trei copilasi,

— Facendu catra ei unu pasu, —

Li-am dísu: „Zsiga-e necasitu“,

Ca-ci de si ve-ati ostenitu,

Totu-si nu a reesitu!

Intr'aceea vediendu ca salta

Totu cate duoi la o-l-alta

Mi veni si mie-unu focu,

Sa me bagu si eu in jocu!!

Haine n'aveam! ce sa facu?

Tramitu iute dupa-unu „fracu“!

Si éca-e aci pre locu!

Saru in susu! me bagu in jocu!

Si-'ntre doine, si-'ntre hori,

Am dantiatu chiaru pone-'n diori!

M. De-aceea esci voiosu si-arum?

T. Alt'a-e caus'a, sa ti-o spunu!!

Domnisióra „Potoru Lénu“,

Ce e féta de románu,

Catu a fostu dragulu de balu —

D'in ce óra m'a vediutu,

Cumca 'su omu fórte vialu,

Fórte tare i-am placutu!

Ori care-i bagá „cuventulu“,

Séu i facea „complementulu“,

La vr'unu „touru“ séu vre-o „Romana“,

I dicea: „sum angagiata!“

Si-atunci imi ochia odata!

Intr' unu „touru“ éca mi-sioptesce:

Cumca ea multu me „iubescu!“

Saru in susu si mai cumplitu,

Ca-ci si „Tand'a“ e iubitu!

Si-asia dor' nu-su fericitu, —

Candu „iubescu“ si sum iubitu??! . .

M. Déca esci asià vialu,
En du-te sí la „maialu“
In „Dumbrav'a“ cea frumósa,
Sí 'ntorcendu-te a-casa
Sà-mi spui mie apriatu:
Cà domnii cei dela svatu
Sí domnii judecatori
Cu coconii scrietori
Óre nu facu vr' unu misteriu,
Nu se temu de „ministeriu“

La maialu a luá parte?!
Cum se-a'ntemplatu mài fartate
(Chiaru acum' indat'-unu anu!)
Mergi, cocón'a „Bardu Hrénu“
Inc-'a merge in Dumbrava!
Si-are-atragere grosava!
Sí-apoi frate-ti vei petrece!
T. Ha! ha! ha! asià voiu face!!

Piperusiu.

Revoluti'a d'in Perlesci.

— Romanu tragicu in V. parti. —

Scosn d'in nise manuseripte dela Iapan'a sí alcatnita dupa celu mai nou sistemu, datu fiindu intru cinstea sí marirea celoru intru tóte de o potriua intre sine.

(Urmare.)

III.

Organisarea ostiriloru.

Dtu'a urmatória erá Vineri. Asià déra o di de postu. Spulberu, ca romanu infocatú sí crestinu bunu, desu de demanétia se sculá, se spalá pe facie sí porunci ca sà i se dee cépa cu pane . . . Tocmai erá cuprinsu intr'acestu delicatu dejunu, candu usi'a se deschise sí, pe facie cu espresi'a unei adenci tainuiri, intrá o baba betrana . . . Dupa-ce ea privi in giuru, pentru-ca sà véda, déca Spulberu este singuru óri ba, scóse o scrisóre d'in sinu sí o prededé teneruluu cavaleru de cépa mancatóriu.

Scrisóra erá dela Giz'a, scrisa cu propri'a ei mana.

Spulberu deschise scrisóraea. . .

Man'a lui tremurá; anim'a lui batea viforosu; ochii lui se impaingenira . . . Elu incepú a sentí, cumcà i se topescu potcovele de pe calcái.

Scrisa de mana delicata, scrisóraea suná astfelu:

„Iubítulu Meu!

Sun cuprinsa de desperatia. Asta nópta juremu tredité d'in somnu sí transportate in casa domnului Cavalerosy. Se vorbiá de tine sí despre dispositiuni sí planuri secrete, de care tu nu ai sà scii nemicu . . . Mi s'a poruncitu, ca sà tienu tóte cele intemplete secrete. Se vorbesce, cà voi sà fii surprins.

Te sílesce dar' . . . Grabiti! . . . Ilustritatea Sa va veni mane ori poimane.

Tu sum a ta pe veci! Tu esci speranti'a mea! Tu esci mantuirea mea!
Te sarutu! Giz'a."

Dupa cetirea acestei scrisori Spulberu stete cate-va momente incremenitu. Elu nu pricepea cele scrise. Dar' spiritele mari in tóte impregiarile se sciu orientá.

Elu se asfediá la mésa sí scrise urmatóriu respunsu:

„Angeru!

Te iubescu! te adoru! am nebnutu! . . . Viéti'a mea este a ta! . .

Pentru tine sum gal'a a me luptá cu smei!

Nu desperá.

Augustu."

Scrisa, sigilata, predata, tramisa. . .

Dupa-ce bab'a se departá, junele cavaleru ceti scrisóraea Gizei inca odata.

„Nu pricepu! — sí-díse elu dupa cetirea scrisorii. — Nu pricepu! . . . Pentru-ce au fostu ele transportate?! . . . Ce are ast'a a face cu mine? . . . Ce planuri secrete? . . . pre care eu nu potu sà le pricepu? . . . Ilustritatea Sa, tatalu Gizei, soscesc mane ori poimane?! . . . Ce va sà díca ast'a!?" . . .

Fruntea lui Spulberu se inercí, genele lui se sburlira, ochii lui se ridicare spre ceriu: o idea grandiósa petrunsa sufletulu lui. „Angeru! — Te pricepu! — esclamá elu transportatu. — Mane ori poimane are sà sosiasca! Ilustritatea Sa . . . Ei faurescu planuri, despre cari eu sà nu sciu nimica! — Pricepu! pricepu mersav'a vóstra uneltire! — La lupta dar' . . . Mórte ori viéti! Pentru Giz'a tóte sum in stare!"

Elu se asfediá d'in nou la mésa sí incepú sà scrie.

In restimpu de dóue óre 17 scrisori fura scrise. . . Planulu erá gat'a; acum se lucrá pentru esecutarea lui. Spulberu erá resolutu!

„Fulgeru!“ chiamá Augustu, candu fú gat'a cu sigilarea celoru 17 scrisori.

Usi'a se deschisá sí unu teneru inaltu sí subfíre, ca unu firu de cucuta, intrá in casa. . . Erá Fulgeru, scrietóriu, incredintiatulu, post'a, curierulu, fulgerulu lui Spulberu.

„Porunciti!“ díse elu intranda cu síféla.

Spulberu se sculá in petióre, luá o posítia imposanta.

„Aici sunt 17 scrisori! — grai elu resolutu. — Ti vei luá o carutia cu duoi cai buni sí vei duce aceste scrisori la adresa. — M'ai priceputu!?"

„Da!“ — respunse Fulgeru, culegendu scrisorile de pe mésa.

„Avemu sà facemu unu pasú resolutu. Misiunea DTale este secreta. Sórtea natiunei depinde dela pasúlu nostru.“ — Pre Fulgeru lu-cuprinsa unu fiuru tremuratu, dar' elu erá — adjutantulu marelui strategu Spulberu . . . Elu porni!

Peste câte-va óre 48 de romani resoluti, presidíati de Spulberu, discutau asupr'a unei grave chestiuni, adunati fiindu intr'o casa parasita, ce se aflá in padure.

Erá vorb'a, ca sà fia suprinsí, sí ei, condusí de marele loru strategu, voiau sà previna, sà suprindá insí-sí.

„Frati! romani sí concetatieni! — grái Spulberu inainte de despartíre. — Ni-amu juratu credintia! — Acum'a fia-care la lucru!“

Respunsulu: unu viforosu murmur. — — —

Peste câte-va óre Spulberu calariá cu repediunea unui Fulgeru de-a-lungulu drumulu de tíera inspre satele Ciocanesci, Vezur'a, Sburliți si Viforós'a.

Pe orisonu se ridicau nuori grei; unu ventu aspru, vi-forindu dela média-nópte, suflá frundiele ingalbenite de pe copaci insemnandu trecatóri'a seriloru frumóse. — — —

Sér'a acelei díle erá unu contrastu alu serii de ieri. Ploá in stropi grei sí desí d'in toti nuorii ceriului; éra ventulu aspru batea stropii reci in fecéle caletóriloru . . . In adenculu noptii intunecate, acum', candu ómenii nici canii nu sí-i lasau afara, ca o fantoma prevestitória de grele cercari, strabatea unu calaretiu pr'in síróe . . . Erá Augustu, junele cavaleru, Spulberu neobositulu strategu . . . Elu calariá spre Perlesci . . . Copitele calului aruncau schintei d'in petriile ude; éra Spulberu erá flamandu. — — —

Ciocanulu purtatu de rótele orologiului dete de unu-spre-diece-ori in clopotulu d'in turnulu bisericeii unguresci, candu neobositulu Spulberu descálecá de pe murgulu seu.

Intrandu in casa elu aflá pre credintiosulu seu Fulgeru dormindu la mésa cu capulu in pumni. — Oboséla dílei a slabitu puterile curieruluu aprigu.

Treditu fiindu, Fulgeru, dupa o scurta introducere somnurosa, sí-dete raportulu.

Resumatulu acestui raportu importantu este urmatóriu:

Patru-spre-diece scrisori au fostu imauate. Mane se va tiené o adunare secreta in padure la Ciomagesci. Ómenii sunt gat'a . . . Domnii Carligu sí Corompanu n'au fostu a-casa . . . Domniulu Somrlanu a trámisu urmatóri'a scrisóre:

„Spectavere Domniule!

Prímímbu insciintierea sí apclulu DVóstre, cu totii am fostu insufletiti. Meghíariú voiescu sà ne suprinda: sà fimu precauti! . . . D'in sabílu

nostru vinu 70 de ómeni cu 24 de puscasi, d'in Ciotorani 45, cu 22 de puscasi . . . Cele-lalte sale nu seie. Mane la 7 óre demanétia voi fi la DVostra!

DVostra sunteti speranti'a nóstra!

Umilitu servu alu DV.

Pintea Sbowlanu."

Spulberu surisa cu satisfactia dupa cetirea acestei scrisori.

„Poti merge! — grai elu catra somnurosulu Fulgeru. — Sum in destulitu. Mane la siette óre sa fi aici.“

• Fulgeru parasí scen'a, dicendu o somnorósa „nópte buna“, si Augustu remase singuru.

„Am invinsu! — esclama elu candu se senti singuru. Giz'a va fi a mea.“

Maghiarii nu ne voru suprinde! . . . Dar' candu va veni elu!“

Spulberu se astediã, acum'a d'a trei'a óra, la mésa. Scrisórea fu adresata catra Giz'a:

„Angeru!

Suntemu gal'a . . . Celu pucinu o miã de voinicu mi stau la dispositia . . . Ce au facutu contrarii in decursulu Vineri? Candu va veni Ilustritatea Sa?

Te iubescu! — ceru respunsu grabnicu!

Alu Teu pe veci!

Augustu.“

Dupa-ce ast'a scrisóre fu scrisa, cuvertata si sigilata, Augustu o pusa pe mésa, pentru-ca mane desu de demanétia sa fia espedata.

Intr'asta nópte Spulberu visã dulce. Ah! dupa munca odihn'a este dulce.

* * *
(Va urmã.)

Epigrame.

Avarulu.

Rabda bietulu avaru si fóme si munca pagana:
Da! ca se teme c'a fi, — candu va sa móra, —
calicu.

Fericirea casnica.

Sociulu plange la racl'a sotiei sale iubite:
Are de ce, — ca numai adi se impaca cu ea.
— isb. —

Anecdote poporale.

I. „Ai fostu, tiganu, 'n focu?“ — intrebã cine-va pre unu tiganu sositu d'in catania.

„Numai pe lunga elu!“ — respunse tiganulu.

„Dar' in bataia fostu-ai?“

„Hm! — respunse purdeulu. — Vedi, acea-e lucrulu naibei, ca unulu te tiene la capu, altulu la petióre, era alu treilea da.“

II. La cununi'a unui *purdeu*, dupa „Isai'a dantiuiesce“, unu pacaliciu cantã: „Santiloru pitigoi, rugati-ve pentru acesti duoi cioroi, ca sa li scóta ochii la amenduoi!“

III. Si a testatu dad'a cu gura de mórte: „Ép'a mea cea „halba“, care intr'o di de véra abia esia d'in ocolu afarã, sa fia a tuturoru némuriloru mele, dar' cu indetoria: candu voru sui cu „halb'a“ la délu, toti sa impinga de leuci, si candu voru cobori la vale, sa tiena de ele . . . A-casa, candu „halb'a“ va fi la pascutu, fia-care sa póta carutiã pone ce nu i se voru róde cótele.“

IV. Unu tieranu, ce venise la orasiu cu soci'a sa, se oprí la o pilaritia cu pctioróge (recituri) cu cuvintele:

„Hai, nevésta, sa mancãmu unu blidu de pctioróge, ca n'am mancatu de ieri pazitura calda.“

Dupa-ce-si mancare partea, sociulu se sterse pe buze dicendu:

„Aha! dar' cum me mai recorii!“

FRÉNC'A SI FLÉNC'A.

Tr. Sora Flénca, ai auditu, ca a sositu Ionescu la Temisiór'a si are sa dee aici câte-va representatiuni teatrale?

F. Am auditu. — Voi si merge!

Tr. Eu nu potu, de óre-ce tempulu e pré scurtu si nu potu sa-mi facu o haina nóua pana atunci!

F. Ei, bine! dar' scopulu e nationalu.

Tr. En da-mi pace: am patitu-o cu nesationalitatea observata la venitulu balului dameloru d'in Fabrica.

F. Dreptu ai!

Semne de prima-véra.

Cumca prima-vér'a se apropie, se vede de acolo, ca: pe calea ferata, proiectata intre Temisiór'a si Orsióv'a, au inceputu sa incoltiésca buruienile.

Pe campiile sinodale, copiii au pornitu sa culéga mandate de deputati.

De pripél'a sórelui boii, caii si magarii deachisti se tragu la umbr'a guberniului.

Pre la satele romanesci se ivescu o multime de bureti inveninati.

Pe stradele Lugosiului au inceputu a cantã bróscele.

Pr'in si in giurulu curtii episcopesci d'in Caransébesiu sbóra liliecii.

Nedusiel'a portiei a inceputu sa fia asiã de apesatória, încãtu tieranii romani se desbraca de buhaie.

Pe promenade si in gradinele publice copilele au inceputu sa alerge dupa fluturi dragalasí.

Isvórele de creditu ostr-ungurescu incepu a secã binisóru.

Mai in dilele trecute s' audira tunete decatra orientu.

Arborii deachisti av inceputu sa opositioneze.

Maemutiele guvernamentale se sburda la sórele bugetului.

Ici-colea se vede si câte o rindunea icsuitica.

Onidele ungresci au pornitu sa manance fructele tieraniloru nostri.

Zambilele si puicutiele se vindu si se cumpara cu gramad'a.

Neghin'a inca se aréta pr'intre grãu.

Esactu.

La primari'a unei comune era afisiata urmatóri'a ordinatiune.

„A venitu la cunoscinti'a nóstra, cumca vitele se nutrescu in grajãturi cu tígari si pipe aprinse in gura, ce se opresce sub amenda de 2 fiorini.“

I. SFATOSIU.

primariu.

Gorespondintia.

Stimate „Gura-Satului“!

Intielegendu că D. Ta cu placere primești înștiințări despre cele întemperate, luai și eu condeiul să-ți descriu patiența mea d'în Fabricu.

Bine-a dîsu cine-a dîsu, că: romanul nostru totu de potca a fostu. —

In dîu'a de Joi'a mare aflându-me în Fabricu, — ca creștinu, mi tînuî de detorința a merge la s. baserica, spre a ascultă patimele Mantuitorului Cristosu. Sosîndu pe podulu, ce e chiaru lungă baserica, mea 'npedecai în ceva, ce mi se parî, ca și candu s'ar rupe; vedîndu înse două figuri invalute standu una de o parte, alt'a de cealaltă a podului, nu vîi a mai vizită tréb'a, ci mersei mai departe.

Ajungendu în baserica (Ddiu să-mi ierte), am cugetatu că-su într'o cojnitia de albini. Aici 5-6 femei formandu o periferia vorbescu cumu au vedîutu pe Georgitia beatu ca leuc'a; alt'a enarza cumu Petrutiu a spartu capulu Mariutiei; colo căti-va barbati vorbescu de pretiulu berbeciloru dela tergulu Lugosîului, și alte căte tôte.

No! Dômnă ierta-mi, dar' astu-feliu de porcii Dieu n'am mai vedîutu; dar' și aceste me facuî că nu le observu și vîi să ascultu cetirea celorl' douăsprediece evangeliu, dar Dieu! de asîu fi voitu să întielegu ceva, trebuîd să am urechi cu unu magariu, că-ci afara de à à buhu! ptui! — nu am potutu întielege nimic'a.

Sanetate buna! cugetai, nici aici nu perdu tempulu, apoi plecandu ajunsei éra pe podulu de mai 'nainte; dar' de odata me vedîui că-su trantîtu la pamentu.

Trantîtu'r'a-e trantîtura, — calea valea, înse seraculu nasu o pati—Dieu fôrte reu.

Ca trantîtu'r'a mea să fia neobservata, me ridicai ca se-gét'a, și privîndu diosu vedîui o atia grôsa legata cu unu capetu de o parte a podului, ér' cu celaltu de cealaltă,—va să dica: crucisîu peste drumu.

Privîndu mai seriosu în giuru de mine, observai cele două figure de mai 'nainte sîdiendu diosu ca două mustumôie de gunoîu.

Aha! cugetai, voi ati legatu podulu? înse vedîndu că eu fore temere me apropiu de dînselu, o luara la sanetós'a; eu dupa ele tiup! înse nu le potui ajunge, că-ci sariau ca două capriôre, ci audîi numai „iute Catitio, că ne ajunge!“ și asîdă disparura.

Mane di enarai unei babe patiența mea. Ea-mi spuse că nu scie deductiunea, dar' în fine 'mi esplică, că acele-doué figure trebue să fia două fete, ce au legatu podulu, că trecendu, acel'a care li sta la interesu să se 'mpedecă, și atunci ele-su în deplîna speranța, că respectivulu e prinsu de fracu (adeca: acel'a va luá pe un'a séu pe alt'a de socîa).

Eu tacui ca fertu și me uimî; dar' ce să facu cu seraculu nasu? Vai de elu!

Drîmbunoîu, 17 a. c.

Chichiri Buzoîu.

„Daco-Romanescu.“

Candu romanii asista la unu parastasu datu pentru odihn'a sufletésca alui Avramu Iancu, a unui sufletu, care în viétia nu a avutu odihna, *acea este o demonstratiune daco-romana*;

Candu romanii agitéza pentru introducerea limbei romane în autonomiile romane, *acea este agitatiune daco-romana*;

Candu romanii dicu, cum-cà noi, romanii de d'în còce de Carpati, avemu să importamu cultura nationala d'în Bucuresci și Iasi, éra nu cultura cosmopolita dela Pest'a ori Cluju, — *acea este aspiratiune daco-romana*;

Candu romanii infîntiéza o scòla romana, *acea este o mare întreprindere daco-romana*;

Candu trei romani se aduna într'o casa particularia pentru-ca să joce unu „calabriasu“, *acea este conspiratiune daco-romana*;

Candu înse trei milióne de romani sunt dusi la desperare, nabusiti în desvoltarea loru, candu unu întregu poporu este împinsu spre lupt'a pentru fire într'asta tíera binecuventata de Dumnedieu, — *acea nu este nimicü daco-romanescu*.

A nimeritu.

Ce deosebire este între „dômnă“ și „madam“? întrebă o dama cocheta pre unu filosofu.

Deosebirea este simpla, respunse filosofulu, — „dômn'a“ se póte ceti numai d'în 'ainte, „madam“ înse și de d'în apoi.

Critic'a criticeî date criticeî asupr'a istorieî critice.

Dlu Bogdanu P. Hăjdeu, eruditulu istoriografu, scrie o istoria critica a romaniloru.

Dlu G. Panu, tenerulu profesoru d'în Iasi, scrie o critica asupr'a istorieî critice a dlui Hăjdeu.

Dlu Tocilescu, junele diurnalistu d'în Bucuresci, scrie o critica asupr'a criticeî istorieî critice a dlui Hăjdeu.

Ei, bine! Apoi să ne mai plangemu, cum-cà la noi miscarea literaria nu este destulu de viia!?

Dara:

Scriîndu istori'a critica, dlu Hăjdeu este cam incredîutu de invetiaturele sale.

Pentru-ca să póta critisă istori'a critica scrisa de acestu omu incredîutu, dlu Panu trebuiesce să fia *puçîntelu cutesatoriu*.

Éra dlu Tocilescu, voîndu să critice critic'a cutesata asupr'a istorieî critice, n'are decatu să fia — *binisîoru impertinentu*.

Dica dar' cine-va, cum-cà miscarea literara n'a ajunsu la culme! O critica a criticeî date criticeî asupr'a istorieî critice este peste putintia, — afara déca o vomu face noi, ómenii dela „Gur'a-Satului“, ce suntemu în dreptu a fi mai multu decatu impertinenti, adeca—iubitori de adevéru!

Am facutu-o!

A. și B.

A. Plesnescu de necasu, frato, că nu-su alesu în Bocsia de deputatu de sinodu, desî m' am candidatn și io și am desvoltatu program'a mea alegatoriloru, aretandu-li cu argumente pipaibile, că io voiu tîenê cu sant'a dreptate; — Dara incedaru.

B. Nu te superá cumetre draga, că nu-ti vine tie feridirea d'în atare mandatu. — Lasa-i să aléga acolo pre clientulu Dragutii nostru pe Sfartolomeleonu, că acest'a are merite consistoriali popesci; desî pre facié elu este mirénu.

A. Ddieu să li ajnte, dara să aiba grige, că io i-voiu urmari totu-sî cu nenea „Gur'a Satului“.

Tóc'a Redactiunei și Administratiunei.

D-lui P. G. în *Ofenbala*: primîndu costulu, indata ti-amu tramisú „calendarinlu babeloru“. Sperâmu, că a sositu dejă a-casa.

D-lui Bergmann în V. — Ai cerutu diurnalulu pentru comun'a V. pre 1/2. de anu, promitiendu tramitorea costului indata dupa primirea „fóiei antei'a.“ Noi fóia ti-o tramitemu totu mereu acum' de 3. luni, și costulu totu nu mai sosescă. Ceremu dispositiile necesarie. Apoi redactiunea nóstra nu se afla în Aradulu nou, ci în celu vechiu.

„Christosu a inviatu!“ De unde și poue unde ti permiti DTA, ca unu incepetorin, atât'a *licentia poetica*, ca în locu de „grele nevoi,“ să dici în 2. locuri „gre nevoi“? Asié grôsa licentia nu se iérta nici chiaru lui Alisandri. Preste totu versificatiunea amintita este slaba; preluera-o de câte-va ori apoi, dupa ce si în form'a si în fondulu ei este seriósă, — tramite-o Redactiunei dela „Famili'a“.

Tisz. „*Polgári körnek*“ *Belényesen*: Lapunk ez idei ára 1/2 évre nem 3. banem 4. frt lévén, — kérjük az 1. frtnyi különségzet leheté mihamarább nekünk elküldení.

Proprietariu, editoriu și redactoru diriginte: **Mircea B. Stanescu**. — Girante respundietoriu și corectore: **Basiliu Petricu**.

Colaboratoru internu: **Ioanu Slaviciu Borlescu**.